

4t ESO

Segle XVII Filosofia i Ciència

Durant l'Edat Mitjana es considerava més digne el saber revelat de les Sagrades Escripures que el de l'experimentació. Ni tan sols els sabers de l'antiguitat tenien valor si contradecien les doctrines de l'Església.

Al Renaixement es qüestionen les creences. Proposen teories que es basin en la **raó** i en l'**experimentació**.

Al segle XVII, els científics treballaven de manera individual. Però apareixen els mecenes (burgesos, i fins i tot monarques o nobles) i creen les acadèmies científiques que canvien la de treballar. L'empirisme es consolida com a forma d'arribar al coneixement.

Copèrnic (XVI) havia exposat la teoria de l'heliocentrisme davant el geocentrisme.

Al segle XVII, Galileu perfecciona el telescopi i aconsegueix veure els satèl·lits de Júpiter, les muntanyes de la Lluna, la Via Làctia... i continua la teoria de Copèrnic.

Descartes explica que hem de qüestionar-nos tot el que creiem saber perquè és la manera d'avançar i d'arribar a la veritat. És el creador del dubte metòdic.